

A Castellar del Vallès, el dia vint-i-quatre de setembre de mil nou-cents noranta-u, essent les nou del vespre, al Saló de Sessions de l'Ajuntament, sota la Presidència de l'Il.ltre. Sr. Alcalde-President, N'Albert Antonell i Ribatallada, i assistits per mi, el sotasignat Secretari d'aquest Ajuntament, En Juli Boadella i Vergés, i amb l'assistència de l'Interventor En Pedro Villameriel i Meneses, es reuren els senyors Tinents d'Alcalde: En Josep Carreras i Pecanins, En Lluís Corominas i Diaz, Josep-Maria Serra i Mercader, N'Eduard Ferrés i Ribas, i En Josep Ramon Recordà i Cutié, i els Regidors: En Joan Fusté i Badal, N'Antoni Mora i Vergés, En Joan Ventura i Sans, En Miquel Hijano i Arcas, En José Rodríguez i Vasallo, En Patricio Mercado i Pancorbo, Na M. Pilar Llaquet i Quintilla, En Francisco Borrego i Poyato, En Jordi Permanyer i Bellmunt, En Bartomeu-Xavier Calafell i Moranta, i En Miquel-Àngel Sòria i Garcia, per tal de celebrar sessió ordinària.

Assabentats de que els reunits són el total del nombre de membres de l'Ajuntament Ple, el Sr. President obrí l'acte i s'entrà a conèixer els afers inclosos en l'ordre del dia.

1.- APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.

Tothom manifestà que havia llegit l'esborrany de l'Acta de la sessió anterior.

Posada a votació fou aprovada per majoria absoluta, amb el següent resultat:

Vots a favor: NOU (9), dels regidors de C.i U.

Vots en contra: ZERO (0).

Abstencions: VUIT (8), dels regidors de PSC-PSOE, ERC, IC i PP.

Els representants dels Grups PSC-PSOE, ERC i IC, manifesten que la seva abstenció no vé motivada per estar en desacord amb l'acta, sinó per causa de la ausència a partir d'un determinat moment de la

Sala de Plens.

El representant del P.P., s'abstingué pel motiu de no ser-hi present en aquest Ple.

2.- VALORACIÓ DE LLOCS DE TREBALL.

En compliment de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública i Reial Decret 861/1986, de 25 d'abril, sobre el règim retributiu dels Funcionaris Locals, per acord de l'Ajuntament en Ple de data 17 de febrer de 1989, s'aprovà l'aplicació de la nova estructura retributiva, que afectava les retribucions del personal funcionari i laboral, entre aquests conceptes retributius s'implantà el compliment de destí i el complement específic, d'acord amb les normes esmentades.

ATESA la valoració de llocs de treball, portada a terme per necessitat d'actualitzar aquests complements de destí i específic, que ha donat com a resultat una variació de l'estructura retributiva inicialment aprovada.

ATESA que aquesta valoració ha estat subscripta favorablement pels representants dels treballadors d'aquest Ajuntament.

Es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER.- Aprovar el catàleg i valoració de llocs de treball del personal funcionari i laboral d'aquest Ajuntament, amb la nova determinació del complement de destí i complement específic.

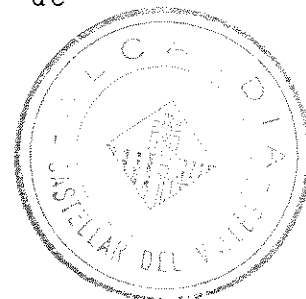
SEGON.- Els efectes econòmics d'aquesta valoració seran del dia 1 d'octubre, llevat els canvis de categoria, per promoció del personal laboral que tindrà efectes el dia 1 de gener d'aquest any.

El Tinent d'Alcalde de Governació, Sr. Lluís Corominas, explicà les modificacions introduïdes amb les valoracions, el consens arribat amb els representants dels treballadors i defensà la proposta.

Sotmesa a votació fou aprovada per unanimitat.

3.- PROPOSTA SOBRE LA PLANTILLA ORGÀNICA.

Per acord de l'Ajuntament Ple de data 30 de

gener de 1991, s'aprovà la Plantilla Orgànica d'aquest Ajuntament.

ATÈS que a través de l'acord subscrit amb els representants dels treballadors es dóna lloc a la requalificació de personal laboral, el qual no té plaça creada en plantilla.

ATÈS que contractes de serveis professionals s'han reconvertit en laborals, donant compte dels contractes laborals temporals subscrits per acord de la Comissió de Govern de data 25 de juliol i 5 de setembre, a on es contracten auxiliars de ràdio.

ATESA la necessitat de preveure plaça per a llocs de treball pel desenvolupament dels programes d'ocupació i formació de jovent, de recent creació.

A proposta del President de la Comissió Informativa de Governació, a l'Ajuntament Ple proposa l'adopció del següent

ACORD:

Modificar la Plantilla Orgànica aprovada el 30 de gener de 1991, per a incorporar en l'apartat de personal laboral, les següents places:

A.- En plena dedicació:

- 1 plaça d'oficial 2a paleta
- 1 plaça d'oficial 2a jardiner
- 1 plaça d'oficial 2a conductor

B.- En dedicació parcial:

- 3 auxiliars de ràdio
- 1 monitor de serveis socials

El portaveu de C.i U., Sr. Lluís Corominas, explicà les motivacions dels canvis en la plantilla i defensà la proposta.

Sotmesa a votació fou aprovada per unanimitat.

4.- MODIFICACIONS DE CRÈDIT.

El Sr. Alcalde explicà que la proposta de modificacions de crèdit tenia que retorcar-se i per tant quedarà sobre la taula per a un proper Ple.

5.- SOL.LICITUD PUOSC 92 a 95.

Vista la convocatòria, per Decret de la Conselleria de Governació de la Generalitat de Catalunya, de data 30 de juliol, sobre la convocatòria del Pla

Únic d'obres i serveis de Catalunya pel quadrienni 1992-1995,

ATESA la conveniència de formular la nostra sol.licitud de participació a l'esmentada convocatòria.

A proposta del President de la Comissió Informativa d'Urbanisme i Obres Públiques, l'Ajuntament en Ple

ACORDA:

Sol.licitar la inclusió d'aquest Ajuntament dintre del PUOSC 92-95, pels projectes següents:

- 1.- Ampliació del Cementiri Municipal:
 - adquisició del terreny
 - construcció de la 1a Fase de l'ampliació.
 - urbanització accessos al Cementiri.
- 2.- Parc Catalunya: urbanització i enjardinament.

L'Alcaldia defensà la proposta, tot explicant l'estructura del P.U.O.S.C., el tipus d'obra que s'hi pot presentar, els criteris de valoració i selecció, etc...

Sotmesa a votació fou aprovada per unanimitat.

6.- MOCIÓ SOBRE CATALUNYA.

Catalunya és una nació amb una cultura i una llengua pròpies i una voluntat d'existir que s'ha anat manifestant des del principi de la seva configuració fins als nostres dies.

Catalunya té dret a l'autodeterminació i, per tant, el dret a l'autonomia, la federació, la confederació o la independència respecte a la resta de l'estat espanyol, segons sigui la voluntat majoritària del poble català i sempre mitjançant les vies pacífiques i democràtiques.

L'expressió d'una Catalunya sobirana i solidària exigeix disposar dels poders polítics i recursos suficients per a garantir un real autogovern.

L'Ajuntament de Castellar del Vallès reconeix tots aquests drets inherents a totes les nacions i vol constatar que el marc adequat per discutir sobre aquests afers és el Parlament de Catalunya.

L'Ajuntament de Castellar del Vallès saluda el

poble de les Repúbliques Bàltiques per la seva independència i la recuperació de les llibertats democràtiques.

Intervingué, en primer lloc, el portaveu de C.i U., Sr. Lluís Corominas per explicar que la moció va tenir en un origen una proposta inicial d'ERC que s'intentà consensuar entre els diversos partits i que finalment fou pactada entre els grups de C.i U. i ERC.

A continuació pren la paraula el Sr. Jordi Permanyer, d'ERC, amb la següent exposició de motius:

"A 1929 va entrar en vigor oficialment Iugoslàvia, de la mà d'un règim dictatorial que obligà a la fusió de nacionalitats històriques, -sèrvia, croàcia, eslovènia...- en un sol "poble". Feia però més de XIV segles que Eslovènia i Croàcia havien conegut llur independència (sobirania) a més d'anexions, separacions, fragmentacions, etc.

El proppassat dia 26 de juny de 1991, els Parlaments eslové i croata proclamaren llur independència i trencaven la feble i artificial federació iugoslava. La proclama neixia de l'expressió democràtica d'amplíssimes majories de les dues repúbliques.

Eslovènia i Croàcia, com els països bàltics sols han fet la decisió de prendre el timó de la seva història futura.

La nació catalana a través del temps (se li reconeix estatus nacional d'encà del segle VIII, un segle abans de que a Croàcia li fos reconeguda la sobirania del Papat), també ha conegut la seva independència, a més d'anexions, separacions, fragmentacions, etc.:

- Catalunya va viure dos segles sota la dependència dels emperadors francs.

- Quatre segles d'independència nacional.

- Tres segles d'unió amb Espanya mitjançant un pacte (1469).

- Dos segles de dominació castellana per dret de conquesta (1714).

- Quatre anys d'autonomia limitada, insuficientment garantida per la República Espanyola l'any 1932.

- Trenta-nou anys de denominació feixista i sotmesa a Espanya mitjançant una dictadura (1936-75).

- Setze anys, de travessia del desert damunt una descentralització administrativa (govern) amb el nom de "estado de las autonomías".

La independència d'Eslovènia, Croàcia i les repúbliques bàltiques és la conseqüència lògica del dret a l'autodeterminació amparat per el document fundacional de les Nacions Unides (ONU).

Catalunya sol·licità de l'ONU, l'abril de 1945 aquest dret i la seva aplicació en document signat per: Carles Pi i Sunyer, Josep-Maria Batista i Roca, Dr. Josep Trueta, Josep Carner, Dr. Santiago Pi i Sunyer, Dr. Antoni Trias, etc...

Entenem per cert i en tinc la ferma convicció de que el nacionalisme és una actitud vital, coherent amb el comportament polític quotidià i no pas un instrument al servei de l'estratègia política de mantenir-se en el poder a base de maquillar-ne i confondre el mot per la raó d'emparar-lo buit de continguts reivindicatius d'allò que significa.

El nacionalisme el portem a dins el cor la majoria de catalans però parlar de nacionalisme i més encara d'independència era, i encara volen que ho sigui, "tabú". Els països bàltics són un exemple per a nosaltres, en ells hi tenim la demostració de que l'independència és possible. Ara i degut a aquests fets que esmentava, els catalans anem expressant els nostres sentiments, jo avui demano a tots els regidors d'aquest consistori, que votin d'acord amb la seva consciència i amb el cor a la mà, i que deixin de banda les consignes de partit.

Avui amb aquesta moció no votem a favor ni en contra d'una determinada opció política (aquest debat ja vindrà més endavant) avui tant sols farem que ratificar o no un dret reconegut internacionalment: el dret que tenen tots els pobles a decidir lliurament el seu futur, i això senyors, no se li pot negar a ningú.

Acte seguit, **el Sr. Miquel-Àngel Sòria, portaveu del P.P.**, pren la paraula:

"El meu grup ha repassat acuradament aquesta moció consensuada i presentada pels Grups d'ERC i C.i U. Com és evident, no ens agrada ni gens ni mica tan pel que fa al seu contingut com a la seva forma. Es nota de lluny que aquesta moció ha estat elaborada

a corre cuita, que conté incoherències manifestes i que, molt probablement, no satisfarà ni als mateixos autors de la Moció. No puc dir als mateixos signants perquè no consta cap signatura ni cap segell de cap tipus.

Resulta llastimós que un Ajuntament com el nostre amb els problemes aparcats que arrossega des de fa temps -urbanisme, enllumenament públic, grafitis, consum públic de drogues, manca de seguretat ciutadana i d'altres dels quals no volem fer esment- resulta llastimós, deia, que el nostre Ajuntament perdi el temps presentant mocions cada any per a rebre la nostra "professió de fe" i la nostra "adhesión inquebrantable".

Sembla mentida que aquells que han jurat la Constitució i l'Estatut d'Autonomia -ara fa tres mesos- enlluernats per la llüïdor que els arriba de les repúbliques bàltiques oblidin el seu jurament amb tanta facilitat.

Nogensmenys, hi ha quelcom que veritablement ens complau: la llibertat i la independència d'aquests senyors per a expressar les seves idees com voldrien estonians, lituans i letons.

No es pot comparar Catalunya amb Lituania. Les repúbliques bàltiques sobiranes, anexionades per l'antic imperialisme soviètic d'Estalin, van perdre la seva independència fa quatre anys, com aquell que diu. Encara recordem que els nostres professors de geografia ens ensenyaven les seves capitals quan estudiavem Europa. Ni Letonia, ni Estonia, ni Lituania es poden comparar amb el nostre país o Comunitat Autònoma. Només des de la ignorància o el deliri es pot establir una analogia per tenue que sigui entre Catalunya i les felicitament alliberades repúbliques bàltiques. Catalunya mai no ha estat anexionada per la força, a no ser que el matrimoni prou conegut per a tothom es consideri un acte violent. I d'aquesta incorporació voluntària a la Corona d'Aragó s'han complert 854 anys. No és, doncs, un problema bàltic dels anys quaranta. A més a més mai no ha tingut un Estat propi. Al contrari, Catalunya sempre ha format part de cossos polítics d'extensió superior al seu propi territori.

Catalunya gaudeix de llibertats democràtiques

plenes i d'una Constitució i un Estatut acceptats majoritàriament pels seus ciutadans. Comparar aquests països amb la Catalunya d'avui -com hem sentit aquestes darreres dates- és fer volar coloms. No volem ésser com els lituans. Volem justament el contrari: Que ells puguin ésser com els catalans. Que puguin escollir els seus governants per sufragi universal directe i secret, que puguin -com els catalans- escollir lliurement la seva residència, el seu sindicat, la seva església, el seu partit polític i fins i tot el seu diari.

Deia Ortega i Gasset que "una cultura més que un conjunt de respostes és un conjunt d'interrogants"

Aquestes podrien ésser, doncs, les nostres preguntes:

- Com conjuminar la voluntat d'exercici de la nostra identitat catalana amb la inserció harmònica en la matriu espanyola comuna?.

- Com simultanejar la necessitat de manifestar la nostra diferència i la vocació mai mitigada de formar part d'una tasca col·lectiva que ultrapassi els límits de les nostres dimensions geogràfiques i espirituals?.

- Com ésser a la vegada catalans i espanyols sense contradiccions, ni tensions, ni renúncies?.

El poeta i diplomàtic francès Paul Claudel advertia que "No és suficient amb recordar el passat sinó que cal entendre'l". I el passat i el seu examen desapassionat ens ha ensenyat ja quines són les respostes que no serveixen. Qualsevol solució que representi l'amputació, amb o sense anestèsia, de part de la nostra realitat està condemnada al fracàs. Ni el nacionalisme radical, ni el nacionalisme reduccionista i empobridor -no parlem del nacionalisme moderat i solidari- ni la laminació dels nostres trets específics no podem portar una altra cosa que no sigui la violència, la frustració o el fracàs.

Finalment, voldriem demanar a l'Equip de Govern que si (llegeixo textualment) "el marc adequat per discutir sobre aquests afers és el Parlament de Catalunya", acabin d'una vegada per totes amb aquestes mocions ambigües que malgasten les nostres energies i el nostre temps com a regidors de l'Ajuntament de Castellar.

Mercès per la seva atenció".

Un cop acabat l'anterior parlament és el torn del Sr. Bartomeu Calafell, d'IC, el qual es dirigeix a la Sala amb els següents termes:

"Davant de la Moció que presenta C.i U. i ERC el nostre Grup vol fer les següents consideracions:

I.C. s'ha manifestat obertament a favor de l'autodeterminació, com ja ho vaig demostrar en la meva intervenció en el Ple del dia 26 de febrer de 1990, en el qual es va aprovar ja una moció sobre aquest dret, i de la què n'he extret alguns paràgrafs prou eloqüents:

"Autodeterminació és aquell dret que correspon a tot individu ben nascut per decidir allò que vol ser. I aquest és un dret reconegut universalment.

Cadascú té dret a exercir la seva pròpia voluntat per a quedar-se en aquest costat de la ratlla o per fer el pas que el col·locarà a l'altra".

I avui no puc més que reiterar el dret del poble de Catalunya a l'Autodeterminació. Ja que és el propi poble el qui ha de decidir sobre el seu futur. Aquest no ha de venir mai imposat des de fora.

Més endavant en la intervenció feia referència al deteriorament del procés autonòmic:

"...mentre uns veien...ha quedat en ben poca cosa".

Veiem com a dintre de la mateixa Europa sorgeixen nous estats i que tendim cada dia més a l'Europa de les Nacions.

Manifestava, llavors, que em sentia solidari dels lituans i que admirava la seva fortalesa nacional i que tenia la confiança que tant els Països Bàltics com Catalunya trobarien dintre dels seus contextos estatals una fórmula més generosa de llibertat i també d'autogovern. I la qual cosa, pel que respecta a les Repúbliques Bàltiques, és avui ja un fet, i del qual no puc menys que congratular-me'n.

Deia en aquells moments, fent-me ressò de les seves reivindicacions:

"Volem ser allò...i arribi a tenir, al menys, les dels valons o les d'un land alemany."

Davant del text de la moció, si bé estic d'acord en línies generals el veig poc clarificador i ambigu. I això no és bó perquè la gent necessita co-

nèixer a fons l'abast dels termes: què és autonomia, federació, confederació, independència. No és poden ficar tots en el mateix sac.

Finalment i repetint les mateixes paraules textuais de la intervenció haig de dir que "Iniciativa per Catalunya veu la necessitat...al reconeixement del Dret a l'Autodeterminació": propugnem la solució federal com a millor proposta per a aquesta decisió.

No obstant això, el nostre grup votarà a favor de la Moció".

Finalment el Sr. Miquel Hijano, en nom del Grup Socialista, diu que no ferà cap parlament sobre la moció, ja que aquesta té caràcter testimonial, i en conseqüència el seu grup ha donat llibertat de vot als seus membres, perquè votin a tenor de la seva consciència:

Sotmesa a votació fou aprovada per majoria absoluta, amb el següent resultat:

Vots a favor: ONZE (11), dels regidors de C.i U., ERC i IC.

Vots en contra: QUATRE (4), del regidor del PP i els següents membres del PSC-PSOE: Sr. José Rodríguez Vasallo, Sr. Patricio Mercado Pancorbo i Sr. Francisco Borrego Poyato.

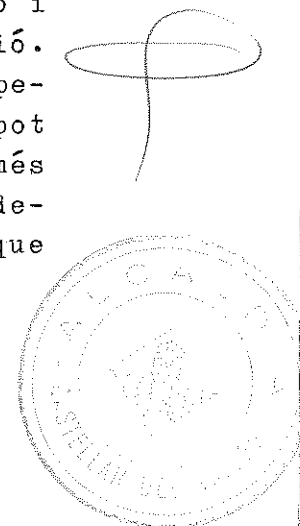
Abstencions: DUES (2), dels membres del PSC-PSOE, senyors Miquel Hijano Arcas i M. Pilar Llaquet Quintilla.

El Sr. Jordi Permanyer, demana intervenir de nou, i ho fa amb els següents termes:

"Felicitó al Sr. Sòria perquè realment és difícil dir tantes incoherències en tant poca estona.

Li recordo que només votavem un dret reconegut internacionalment, si vostè no el vol reconèixer, digui clarament sense embuts i no cal que faci referència a frases i personatges il·lustres que segurament més d'un s'estiraria els cabells veient l'ús que vostè en fa.

També ha parlat de respecte a la Constitució i d'incoherència amb el jurament de presa de possessió. Li haig de recordar que la meua promesa fou per imperatiu legal i no pas per convicció. Vostè, també, pot comprovar dia a dia que la societat avança molt més ràpidament que la Llei, i per tant aquesta s'ha d'adequar paulatinament a les necessitats i als canvis que

experimenta la societat. La Llei ha d'ésser utilitzada per les persones i no a l'inrevés. Aquest cas del que parlem avui, n'és una evidència i només fa que confirmar que la Constitució s'ha de modificar.

Evidentment que no es poden comparar les repúbliques bàltiques amb Catalunya i Espanya.

Aquí temim governadors civils, una herència del segle XIX:

- Tenim un Tribunal Constitucional totalment parcial.
- Un exèrcit consagrat en la Constitució per garantir la unitat.
- Una obstrucció amb qualsevol relació amb Brusel·les que no passi per Madrid.
- Unes eleccions al parlament europeu amb circumscripció estatal.
- Un Senat que no representa lo territorial.
- Un temor a que el català i l'euskera siguin reconeguts.
- Un fustigament continu cap a les TV autonòmiques perquè no participin en l'UER.
- Una por a que els catalans i vascos competeixin en campionats esportius com fan galesos i escocesos, per exemple.
- Un sistema de finançament que per Catalunya representa l'expoli de prop del 50 per 100 dels possibles recursos.

I encara en podria dir més de diferències.

A Espanya són reconeguts els drets individuals, però es nega sistemàticament el dret dels pobles, quan aquest és el gran repte del futur.

Penso que els Ajuntaments han de perdre la por de parlar de temes que afecten a tots els ciutadans, encara que no tiguin competències en temes com el d'avui, l'Ajuntament com a institució més propera als ciutadans, ha de donar entrada a aquests debats per a crear un estat d'opinió el més real i proper al poble possible. Els governants no es poden mantenir tant distants, han de saber el que opina el poble.

Si per vostè això és perdre el temps, podria ésser més breu en el seu discurs i estalviar-se tanques explicacions".

El Sr. Alcalde dóna opció al Sr. Sòria de fer ús del seu dret de rèplica, però el Sr. Regidor esti-

ma convenient no fer-ho.

7.- ASSUMPTES SOBREVINGUTS.

No n'hi han.

8.- PRECS I PREGUNTES.

El Sr. Sòria del P.P., pregunta en primer lloc dues qüestions:

1) Quan es regularà un trànsit sense perill al carrer Prat de la Riba i carrers perpendiculars?. Co-neixem casos de sinistres que s'han produït en aquesta via important que comunica el centre de la Vila amb el col·legi "Sant Esteve".

2) Quan es portarà a terme la millora de l'enllumenament públic als carrers Sala Boadella, Montcada, Santa Perpètua i altres de les rodalies?.

El Sr. Bartomeu Calafell, d'I.C., fa les següents preguntes:

1) Perquè s'ha retirat l'expedient de la modificació de crèdit?, és a causa del moment crític present?... En aquest expedient hi han modificacions lògiques, però no és normal que la inversió de 23 milions, es retiri per altres inversions, com per exemple compra de sòl, per la qual ja ens hem manifestat en contra altres ocasions... Tindrem defícit en el present pressupost?.

2) El 30 d'abril d'enguany, s'aprovà portar a terme un ajut econòmic al poble Kurd, s'ha portat a l'efecte?.

3) En quina situació es troben les famílies de la Nau de Can Carner, que foren desnonades del carrer Puig de la Creu?.

4) Observa que el Jardí d'Infància "El Coral" sembla que estigui en dificultats, per causes econòmiques. Haurà l'Associació de pares d'incrementar la quota per fer sobreviure la guarderia?. Quina serà l'actuació que porti a terme l'Ajuntament davant aquesta situació?.

5) Observa, també, que l'Associació de Veïns de Castellar Residencial, ha presentat un dossier sobre la situació degradada dels entorns d'aquesta zona. Quina serà la actitud de l'Ajuntament?.

6) Un veí de l'Airesol, Sector-C ha manifestat que té el veí del seu costat que ha edificat i porta a terme una activitat no permesa, concretament en el carrer Malvasia. Què ha fet l'Ajuntament?.

El Sr. Jordi Permanyer, d'E.R.C. diu al que a continuació segueix:

1) Ens podrien explicar que vol dir replantejament de les Pistes d'Atletisme? quan les pensen acabar, quins projectes hi han?.

2) Voldriem que s'expliqués públicament què passa a l'obra del carrer Major (al costat de l'Ajuntament). Que s'hi pensa fer al pati interior?. S'han pagat indemnitzacions als veïns afectats?. Com és que cada dia es treu aigua i es llença a la clavaguera o al carrer, quan s'acabi l'obra continuarà sortint aigua?.

3) Demanem que es faci un estudi sobre el Passeig, per tal de trobar una solució a les altes velocitats a que circulen els vehicles sense respectar les senyals, amb l'enorme perill que això representa per als vianants.

4) Quan es posarà a la pràctica les mesures sobre el tabaquisme que va aprovar aquest Consistori darrerament?.

El Sr. Francisco Borrego del Grup Socialista, manifestà que la premsa ha publicat unes declaracions del Sr. Serra sobre presumptes anomalies de la Conselleria d'Urbanisme, ara observem, que al cap d'una setmana les aigües tornen al seu llit. Quina explicació hi ha sobre el particular?.

La Sra. M. Pilar Llaquet, també del grup socialista, demanà informació sobre els preus públics del Gimnàs Municipal i de l'Escola de Música. Quins han estat els criteris de revisió seguits?.

Continua el torn d'intervencions del Partit Socialista, amb la del Sr. Patricio Mercado que es dirigí al Regidor de Cultura, per preguntar-li quantes subvencions ha rebut la Banda de Timbals i Majorettes, durant l'any 1991?.

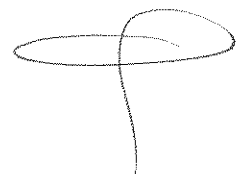
El Sr. José Rodríguez Vasallo preguntà al Sr. Alcalde i President de l'Obra Social Benèfico-Municipal, que en el seu moment s'arribà a un acord sobre el tema dels Estatuts, ja fa d'això uns tres mesos, inclús en un Ple passat van nomenar els nostres re-

presentants, però fins el present no hem rebut cap convocatòria. Quines en són les causes?.

Finalment, el portaveu del PSC-PSOE, Sr. Miquel Hijano, preguntà quines són les mesures de protecció, des del punt de vista del medi ambient, dels entorns de Castellar, per exemple s'observen abocaments en la Ronda de Ponent.

I no havent-hi cap més assumpte a tractar, essent dos quarts d'onze de la nit, s'aixecà la sessió de la qual s'estén la present Acta que signa com a fedetari d'aquests acords el Secretari, amb el vist-i-plau del Sr. Alcalde.

Autanuy

610678

